

MAAZEL CONDUCTS WAGNER

Tannhäuser *Overture, Venusberg-Bacchanaal*

Der Fliegende Holländer *Overture*

Lohengrin *Voorspel eerste bedrijf*

Götterdämmerung *Trauermarsch*

Tristan und Isolde *Voorspel en Isoldes Liebestod*

Berliner Philharmoniker, Lorin Maazel

Waltraud Meier in Isoldes Liebestod

BMG RCA Victor Red Seal 09026 63143 2

Opname in de Philharmonie, Berlijn, november 1-3, 1997. Duur: 76:45

Maazel biedt overbodige Wagner

Na de eerste luistersessie schoot mij een citaat uit Wagners Tristan te binnen. Brangäne zingt in het eerste bedrijf: *"Weh! Ach wehe dies zu dulden!"* Zo denk ik er nog steeds over!

Lorin Maazels Wagner is gezegend met een perfecte toonschoonheid en een evenzo perfecte afwerking van elk detail. Er gaat niets mis en de luisteraar hoeft ook niet bang te zijn dat er bij de Philharmoniker iets fout gaat! Het waarom van deze uitgave ontgaat mij echter volledig! Dit repertoire is al zo vaak opgenomen en het is allemaal in diverse prijsklassen te verkrijgen.

Biedt Maazel dan werkelijk iets nieuws met deze hoog geprijsde opname? De uitvoering van willekeurig welke opera-ouverture zou van dien aard moeten zijn, dat de luisteraar verlangend uitkijkt naar de rest van de opera. Ik heb dat gevoel bij diverse keren beluisteren van deze BMG-uitgave niet gehad. Neem nu een ouverture tot Tannhäuser met nota bene de Parijse Venusbergmuziek. Herbert von Karajan heeft met medewerking van een koor en eveneens de Berliner Philharmoniker een spetterende uitvoering door EMI laten vastleggen. De passie en de erotiek zijn daar volop aanwezig. Als ik Maazel met dat orkest zo bezig hoor, dan lijkt het er sterk op alsof Tannhäuser reeds in het klooster vertoeft, bij de kuise nonnetjes!

De Holländer-ouverture laat het orkest horen in schitterend geschetter, dat zonder vervorming uit de luidsprekers schalt. Ik mis echter de intense dramatiek. Benieuwd naar het vervolg van de ouverture ben ik niet, die komt gelukkig ook niet! Luister eens naar Otto Klemperers registratie van deze ouverture en je hoort een totaal andere Wagner! (onlangs in een mid-price-serie - The Klemperer Legacy - door EMI opnieuw uitgegeven).

Het Voorspel tot Lohengrin is, onder Maazel, bijzonder fraai van toon, de uitvoering is ontdaan van alle spanning en hartstocht. De Trauermarsch werkt, zoals wel vaker, buiten de dramatische context maar matig. Maazels verklanking doet mij niets: een treurige toestand alom.

Tijdens de eerste keer dat ik de fragmenten uit Tristan und Isolde draaide heb ik meegelezen in de partituur. De uitvoering van het Voorspel is zodanig dat mijn aandacht niet werd afgeleid van het notenbeeld. Dat werd anders bij de zang door **Waltraud Meier**. Eindelijk iemand die emotie en betrokkenheid laat horen. Maazels

bijdrage doet mij sterk naar een musicus als Daniel Barenboim verlangen. In de door hem gedirigeerde complete Tristan-opname heeft Meier ook nog een fraaiere stem. Bij Maazel blijkt ze duidelijk moeite te hebben met haar laatste noot. Ook voor liefhebbers van Meier is deze uitgave dus geen aanrader. Blijft de vraag wat Maazel nu ontbreekt. Het klinkt allemaal alsof het voor deze dirigent niet zo nodig hoeft, de uitdaging is afwezig.

Wat wil BMG met deze CD? In vele tijdschriften wordt speciaal voor dit schijfje reclame gemaakt. Heeft deze maatschappij soms geld teveel?

Voor wat betreft Maazel blijf ik maar wat graag bij zijn opname van Mahlers Vierde Symfonie met de Wiener Philharmoniker (Sony). De ouvertures etc. van Wagner zijn onder mensen als Otto Klemperer (EMI), Karajan (DG en EMI), Furtwängler en Toscanini (RCA/BMG) beter te genieten.

Johan Maarsingh